

A la vora de...

Justícia a la plaça del Rei

Faltaven tres quarts perquè comencés el recital de Maria del Mar Bonet a la plaça del Rei, i plovia. S'havien venut ja mil dues-cents, i la gent esperava, aguantant la pluja, confiant s'aclariria el cel. I el premi fou concedit a la gent de fe.

A dos quarts d'onze de la nit, la plaça del Rei, la noble unitat urbanística de la Barcelona antiga, era absolutament plena: calculo dues mil persones que, ja sense cadira seien els graons de les escales, o simplement a terra, i els darrers a arribat ja van haver d'estrener-se, drets, al fons de la plaça. Aquest èxit diari és el triomf de Maria del Mar, i més concretament el triomf de la seva tenacitat d'anys, de la seva fidelitat al seu món personal i artístic i, és clar, de la seva qualitat excepcional de veu. Maria del Mar s'ho mereixia, i el temps li ha fet justícia.

Si la comparo amb les últimes vegades que l'he escoltat, Maria del Mar Bonet ha fet un canvi notable en un aspecte especialment difícil: el domini de la veu. Ha après a controlar-la, i estudiar cant li ha estat enormement útil. El seu «fiato» —la capacitat de sostenir l'emissió de veu— és en aquests moments el d'un gran cantant de «lira» i mostra a més una afinació impecable. Tècnica i expressivament, Maria del Mar està en una fase de plenitud i de seguretat capaç de desafiar lliurement, la humitat i el vent.

Un altre aspecte molt satisfactori és que són precisament les cançons més noves les que Maria del Mar interpreta millor, com les cançons dels trobadors i sobretot, pel meu gust, la «La sirena» i la que evoca

el personatge «Arrauxamantells», dues obres mestres de creació de clima. Penso que el recital hauria hagut d'acabar amb aquesta última peça. Lautaro Rozas, amb diversos instruments, amb justa mesura el paper de la cantant.

Maria del Mar no fa mitja part. Això vol dir una hora i mitja de cançons sense interrupció. A la plaça del Rei feia fred, tots estàvem físicament incòmodes, però es produïa el miracle: un silenci absolut, una immobilitat expectant de dues mil persones, i en un moment determinat, alçant els ulls, vaig veure les gàrgoles del palau del Lloctinent; l'expressió dels rostres fantàstics de pedra encaixava perfectament amb la sensació de màgia que estàvem vivint.

Perquè és gairebé màgic que hagi canviat la situació de Maria del Mar fins al punt que, quan aquests dies han coincidit diversos espectacles molt comentats a Barcelona, ella, la que qualificàvem de minoritària, hagi aconseguit l'èxit de públic més esclatant.

L'aigua pura de Maria del Mar ha acabat foradant la pedra. I serà més exacte dir, en comptes que ha canviat la situació de Maria del Mar, que és Maria del Mar qui ha fet canviar la situació amb la continuïtat i el rigorós progrés del seu esforç.

La noia de les Illes ha trencat l'aïllament, i la seva qualitat hauria de posar una esgarrifança d'admiració en la pell d'Europa.

Josep M Espinàs

Article de Josep Mª Espinàs sobre el recital de Maria del Mar Bonet a la Plaça del Rei, publicat al Diari Avui el 12 de juliol del 1980.

Artículo de Josep Mª Espinàs sobre el recital de Maria del Mar Bonet en la Plaça del Rei, publicado en el Diari Avui el 12 de julio de 1980.

Josep Mª Espinàs's press article on the recital of Maria del Mar Bonet at the Plaça del Rei, published on the 12th July, 1980, Avui journal.